

OLDŘICH JANOTA: Žlutě Zóna

*Růže
rozkvetla žlutě
zvu té (Žlutě)*

Není tak snadné určit, jak je to vlastně s Janotovou diskografií. Možná, že lépe by se počítala jeho nevydaná alba. Alespoň tak soudím podle jejich soupisu, o němž se pokusili ve vydavatelství Artforum v knižní publikaci *Oldřich Janota Texty* (1991). Počínaje fiktivní LP deskou *Ztracený ve světě* (1973) a konče neméně imaginárním albem *Černou a bílou* (1991) se teo-

reticky můžeme radovat z celé desítky Janotových projektů. Projdeme-li obsahové pantonské, nijak nenazvané LP z roku 1990, můžeme její při troše dobré vůle ztotožnit s titulem *Fialová zlatá* (1990). Totéž platí i pro kazetu ze stejného roku i vydavatelství (a rovněž bez názvu), kde spolu s *Irenou* a *Vojtěchem Havlovými* Janota interpretuje skládky, které by nejspíše odpovídaly projektu *Viaštvce* (1989). Ovšem například deska i kazeta obsahují dvě stejné písně (*V hlubinách lesa*, *Mezi vinami*),

TŘI BARVY: ŽLUTÁ

přičemž tu druhou zas nalezneme pod heslem *Skalní město* (1988). Poněkud mimo taktó vyhrazené území bych pak řadil Janotovu spoluúčast na projektu *Jiné rychlosti času*, který pod názvem *Hvězdná mapa* vyšel u Indies Rec. loňského roku. Zmiňuji se o tom všem tak obsímě zejména proto, že sympaticky agilní kolínské vydavatelství ZÓNA se chystá v dohledné době vydat to nejpodstatnější z Janotovy dosavadní tvorby na dalších čtyřech kompaktech.

Jako svůj první počín prezentuje současnou Janotovu podobu na cédéčku *Žlutě* (chcete-li hledat jeho předobraz, pak se nejvíce podobá titulu *Černou a bílou*). Upřímně řečeno, zvěsti o chystané retrospektivě jistě překvapily každého, kdo ví o Janotově příslovečné nechuti vracet se k minulosti. On to tak praktikoval vlastně vždy: sotva posluchači přivykli jeho momentálním výbojům a experimentům a ještě se nestačili vydýchat, on už hleděl k jiným obzorům a opět jim ukázal paty. I oba vydané nosiče představily Janotu v tehdejší vývojové etapě, třebaže

právě ta na LP nepředstavovala to nejzásadnější a nejpodstatnější. Není to neúcta, ani okázalé přehlížení publika. Janota tvoří sám pro sebe, proto jeho písničky, prosty jakéhokoli kalkulu, mohou tak hluboko zasahovat i jiné, pochopitelně zdaleka ne všechny posluchače. Složitými cestami došel k prostotě v hudebním i slovním vyjadřování. Říkejme tomu třeba folkový minimalismus, ale pojmenovat a definovat něco tak křehkého a neuchopitelného snad ani nelze. Zahlubaný hlas Oldřicha Janoty nás zavádí do nesmírně subtilního světa imaginace, představ a pocitů a každé jeho slovo má kouzelnou moc vyvolat další a další asociace. Brány fantazie se otevírají, dobrodružná cesta je před námi.

Místa, která jsou nám blízká/něčím jiným/nez tím jak vypadají/Barvou, vůni/jakoby uvnitř/pohybem do spirály (Pohybem do spirály)

V Janotově podání hrají velmi důležitou roli barvy. Není snad jediného textu, kde nebyly nějakým způsobem zmíněny. Dominantní postavení zaujímají i v bookletu, křehké knižičce s veškerými texty a potřebnými informacemi.

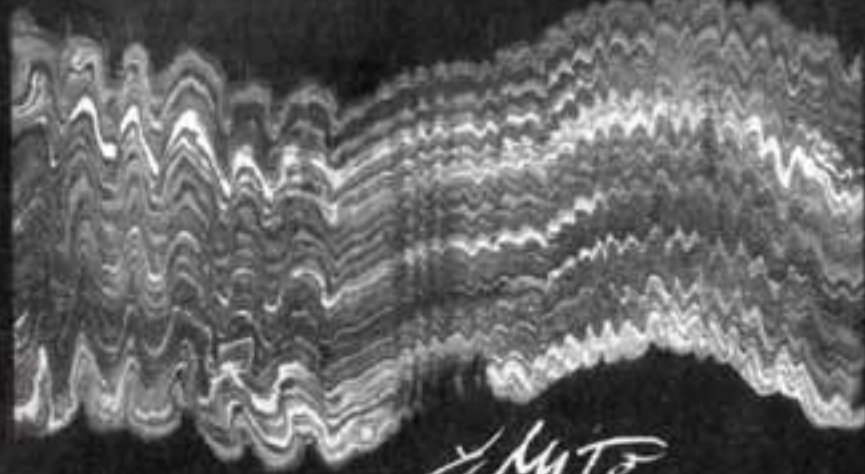
Oknem kolem proudí/chladný modrý jas/Z věcí tiše zářijemný modrý lesk (Oknem kolem)

Výhrady jsem ani při nejlepší vůli nenašel a jakákoli další slova chvály by už byla zbytečná a v *Chodbě ticha* i rušivá:

Tak dlouhá je chodba ticha/Ze na jednom konci/zpívá/hlas vroucí/a na druhém konci/letí/tma tmoucí

★★★1/2 Leoš Kolroň

OLDŘICH JANOTA

Žlutě

U K S P Z 3 9 3 2 3

